

KIM SĄ GŁUPIE PANNY

Nadejście Królestwa Niebios będzie podobne do dziesięciu panien, które wzięwszy swoje lampy, wyszły na spotkanie oblubieńca. Pięć z nich było mądrych, a pięć głupich, bo nie wzięły ze sobą oliwy do lamp. Mądre wraz z lampami zabrały też naczynia z oliwą. A gdy oblubieniec długo nie nadchodził, wszystkie się zdrzemnęły i posnęły. Wtem o północy powstał krzyk: Oto oblubieniec! Wyjdźcie na Jego spotkanie! Wówczas wszystkie panny się ocknęły i wzięwszy swoje lampy, głupie rzekły do mądrych: Dajcie nam trochę waszej oliwy, bo nasze lampy gasną. Mądre na to odpowiedziały: O nie! Bo mogłoby nie starczyć nam i wam. Idźcie raczej do sprzedawców i kupcie sobie. A gdy one poszły kupować, wtedy nadszedł oblubieniec i te, które były gotowe weszły z nim na wesele i zamknięto za nimi drzwi. A gdy przyszły pozostałe panny, mówiąc: Panie! Panie! Otwórz nam. To On odpowiadając im rzekł: Zaprawdę powiadam wam, nie znam was. Czuwaj więc, bo nie znasz dnia ani godziny, o której przyjdzie Syn Człowieczy” (Mt 25:1-13).

Przypowieść o mądrych i głupich pannach ma bardzo szeroki kontekst, bo nawiązuje do duchowych warunków zbawienia, które Jezus przedstawił w ogółach w Kazaniu na górze (Mt 5-7), a apostołowie doprecyzowali w listach apostoelskich. W tekście greckim nie są to panny, lecz dziewice. Każda z nich potrafiła pobożnie żyć i była potencjalną oblubienicą, ponieważ narodziła się na nowo z wody i z Ducha (Mk 13:32-33). Każda z nich została oczyszczona ze swoich grzechów i otrzymała Ducha Świętego, dzięki któremu rozumiała Pisma (miała świecącą lampę), bo Słowo Boże jest światłem dla naszych nóg, na wąskiej drodze za naszym Panem (Ps 119:105).

Ta przypowieść mówi o stanie ludzkiego ducha, dlatego odnosi się do wielu sfer życia odrodzonych ludzi, tj: opamiętanie, pokuta, uśmiercanie swojej cielesności, stosunek do ludzi tego świata, relacje z braćmi i siostrami, życie w prawdzie, oraz stosunek do fałszywych nauk usprawiedliwiających konsumpcyjny styl życia. Dlatego na końcu Kazania na górze, Jezus ostrzegł wszystkich swoich uczniów, że do Jego Królestwa Niebios nie wejdzie żaden legalista, którego sprawiedliwość nie przewyższa sprawiedliwości faryzeuszów i uczonych w Piśmie (Mt 5:19-20), a ktokolwiek zignoruje nawet najmniejsze Jego przykazanie (i tak będzie uczył innych), ten będzie zaliczony do najmniejszych w Królestwie Niebios, a każdy kto będzie wypełniał Jego przykazania (i tak będzie uczył innych), ten będzie zaliczony do wielkich w Królestwie Niebios. W szczególach wyłożył to apostoł Paweł w Liście do Galacjan 5:19-21, gdzie wymienia duchowe grzechy, których Bóg też nie toleruje, a które są akceptowane przez faryzeuszy i uczonych w Piśmie.

Napisano, że wszystkie panny zasnęły. Kościół zasypia zawsze wtedy, gdy nastaje dobrobyt, a budzi się, gdy zaczyna być potrząsany lub prześladowany. Jednak pomimo tego, że wszystkie panny się obudziły, to we wnętrzu połowy z nich nie było tego, co powinno tam być.

Jezus oczekuje od swoich uczniów jedynie wiary w swoje słowa, potwierdzonej uczynkami (1J 5:3). Dzięki temu następuje w odrodzonym człowieku duchowa przemiana, dzięki której przestaje być być egoistą żyjącym dla samego siebie i mamony, a staje się altruistą żyjącym dla innych (Tyt 2:11-12). Dzięki temu odrodzony człowiek zaczyna mieć duchowe oczy (Rz 12:1-2) i zaczyna się w nim przejawiać Boża miłość agape, dzięki której potrafi wyświadczać dobro nawet swoim wrogom.

Więcej na temat Bożej miłości agape znajdziesz w tekście, pt:
AGAPE – MIŁOŚĆ ODZWIERCIEDLAJĄCA BOŻY CHARAKTER

Ciało (cielesność) jest biblijnym synonimem egoizmu, który jest przyczyną obojętności, wyzysku, bólu, cierpienia i łez. Egoizm jest przeciwieństwem Bożej miłości agape (altruizmu), która zawsze szuka wyższego dobra innych istot, dlatego Bóg potępia egoizm w takim samym stopniu, jak każdy inny grzech. W świetle Słów Boga, wierzący egoista ma równie nieczyste intencje jak diabeł (Mt 16:23), dlatego egoiści nie są ani solą ziemi, ani światłem dla tego świata i nadają się wyłącznie do tego, aby z powrotem oddać ich światu (Mt 5:13). Dlatego Bóg zobowiązał, każdą odrodzoną osobę do codziennego brania swojego krzyża i uświęcenia własnego życia, aby umierał jej egoizm, a na jego miejscu pojawiał się altruizm (Mt 10:38). Człowiek, który nie wykazuje pokory przed Bogiem i nie uśmierca swojej cielesności, może dobrze wyglądać w oczach innych ludzi, ale wewnątrz nadal nie jest duchowy, tylko cielesny, gdyż jego serce nadal jest pełne duchowych nieczystości, takich jak: chciwość, materializm, chęć dominowania, zazdrość i nieustanne szukanie własnej chwały.

List do Rzymian 6:5-6 mówi, że jeśli narodziłeś się na nowo (wrosłeś w podobieństwo Jego śmierci), to zostaniesz zbawiony (wrośniesz w Jego zmartwychwstanie) tylko wtedy, gdy zrozumiesz, że twój stary człowiek (twoja grzeszna natura) została wraz z Nim ukrzyżowana, abys jako nowy człowiek zaczął unicestwić swoje grzeszne ciało, żeby dłużej nie służyło grzechowi.

Nieodrodzony człowiek nie jest w stanie unicestwić swojej cielesności, ponieważ ma grzeszną naturę. A żadne stworzenie nie jest w stanie zmienić swojej natury, której jest niewolnikiem. Dlatego, gdy wierzący człowiek daje się zanurzyć w wodzie, to Bóg go najpierw uwalnia od jego grzesznej natury (starego człowieka) i przebacza mu wszystkie dotychczasowe grzechy, aby jako nowe stworzenie mógł otrzymać w darze Ducha Świętego i z czystą kartą zaczął nowe życie.

Ale taka osoba nadal ma egoistyczne nawyki, a jej serce nadal wypełniają cielesne pożądliwości, ponieważ jej umysł wciąż jest pełny świeckich wyobrażeń i świeckiego myślenia, którym przesiąknął w starym życiu. Jej serce wciąż jest kubłem pełnym duchowych nieczystości, nazbieranych w starym życiu, których teraz trzeba się pozbyć. W sercu takiej osoby nie ma jeszcze Bożej miłości agape. Gdy człowiek usunie ze swojego serca jakiegoś śmiecia, wtedy to miejsce zajmuje Duch Święty. Gdy człowiek usuwa następnego śmiecia, to Duch Święty wypełnia następne miejsce, a gdy usuwasz kolejnego śmiecia, to Duch Święty może wypełnić kolejne miejsce, itd. Na tym polega napełnianie się Duchem Świętym. Im mniej nieczystości w twoim sercu, tym więcej miejsca dla Ducha Świętego. Jeśli ktoś tego nie robi, to w jego sercu jest ciasnota (2Kor 6:12) przejawiająca się w świeckim myśleniu i egoistycznych pragnieniach, w materializmie, chciwości, skąpstwie, zazdrości i wszelkim złym czynie. Dlatego 1 List do Tesaloniczan 4:7-8 mówi: „*Kto to odrzuca, ten odrzuca Boga Ojca, który dał mu swojego Świętego Ducha*”. Dlatego bez uświęcenia nikt nie ujrzy Pana (Hbr 12:14).

Po nawróceniu Bóg nie resetuje ludzkiego umysłu, ludzkich nawyków ani nie usuwa złych cech charakteru, dlatego List do Rzymian 12:1-2, wzywa, aby każdy odrodzony człowiek nie upodabniał się do tego świata i nie czerpał z niego wzorców, tylko składał swoje ciało, jako świętą żywą ofiarę i przemieniał się przez odnawianie swojego umysłu → aby umiał rozróżnić, co jest wolą Boga, co jest dobre w oczach Boga, co jest miłe Bogu i co jest doskonałą wolą Boga dla jego życia, w odróżnieniu od Bożych dopustów (Rz 12:1-2). Ci którzy tego nie robią, do końca życia pozostają duchowymi ślepcami, bez względu na to, jakie mają wykształcenie, jak są tytułowani i jakie pełnią funkcje.

Pierwsze przykazanie mówi: „*Ja Jestem twój Pan i Bóg, który cię wyprowadził z domu niewoli w ziemi egipskiej. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie*” (Wj 20:2-3). Z tego wersetu wynika, że głupie panny zostaną odrzucone głównie dlatego, że mają dwoiste serca (Mt 12:25) i znając wolę Boga nie chcą zrezygnować z tego, czym kusi ich diabeł.

Dlatego ich serca wciąż są pełne egoistycznych pragnień i wszelkich innych duchowych nieczystości, które są wrogiem zamysłem Bożego Ducha i nie ma tam oleju, który obrazuje czystą Bożą miłość agape, którą Bóg chce napełnić każdego człowieka do tego stopnia, by się z niego wylewała.

W Księdze Objawienia 21:27 napisano, że „do Nowego Jeruzalem nie wejdzie nic, co jest duchowo nieczyste, ani nikt, kto kłamie lub dopuszcza się jakiegokolwiek duchowej nieczystości”. Wejdą tam tylko ci, którzy się uświęcają i dają się prowadzić Duchowi Świętemu, bo chcą być czysti przed Bogiem. List do Rzymian mówi: „Ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą, bo zamysł ciała jest zawsze przeciwny zamysłem Bożego Ducha” (Rz 8:6-8). Duchowy staje się tylko ten, kto krzyżuje swoją cielesność i w ten sposób coraz bardziej upodabnia się do Jezusa. „Dlatego teraz nie ma potępienia tylko dla tych, którzy będąc w Chrystusie Jezusie nie chodzą według ciała, ale według Ducha” (Rz 8:1 BG, UBG, TNP).

[W Bibliach tłumaczonych z katolickich manuskryptów Aleksandryjskich, treść tego wersetu została pozbawiona drugiego członu, który nadaje kontekst ósmemu rozdziałowi Listu do Rzymian!!!]

Aby dowiedzieć się co w praktyce odróżnia głupie panny od mądrych, należy też sprawdzić, co Bóg nazywa mądrością, a co głupotą i kogo nazywa głupcem.

BIBLIJNA CHARAKTERYSTYKA GŁUPOTY

*Głupcy gardzą Bożą mądrością i karnością (Prz 1:7),
... głupiec spoufała się z Bogiem i czuje się bezpieczny (Prz 14:16).*

(Prz 9:13-18) „Głupota jest rozwiązła, pusta i bezwstydną. Siedzi na tronie u wejścia do swojego domu, w najwyższym punkcie miasta i woła do przechodniów, którzy chodzą własnymi drogami: Kto jest prostakiem, niech tu wejdzie. A do nierozumnego mówi: Kradziona woda jest słodka, a chleb pokrętnie zdobyty lepiej smakuje. Lecz taki nie wie, że jest to miejsce prowadzące do śmierci, a zwabieni przez nią kończą w otchłani szeolu”. (Prz 14:8) „Głupota, to bezmyślne zwodzenie samego siebie”. (Prz 14:24) „Głupota jest koroną głupców”. (Prz 15:21) „Głupota cieszy nierozumnego”. (Prz 19:2-3) „Głupota prowadzi człowieka na manowce, a potem wybucha gniewem na Pana”. (Prz 27:22) „Jeśli zetrzesz głupca w móżdżerze wraz z krupami, to i tak nie opuści go głupota”.

Prostak - w znaczeniu biblijnym, to płytki i nielojalny materialista, pozbawiony wyższych wartości, który zawsze idzie tam, gdzie więcej dają, bo do szczęścia jest mu potrzebne tylko samozadowolenie, pełny portfel, dobry samochód, telewizor, piwo, wczasy w Egipcie i podziw gawiedzi.

(Kazn 7:25-26) „Gdy zwrócisz swoje serce ku poznaniu, badaniu oraz szukaniu mądrości i właściwej oceny, to zrozumiesz, że bezbożność jest głupotą, a głupota szaleństwem. I odkryjesz, że bardziej gorzka niż śmierć jest kobieta (wielka wszetecznicą), której serce jest jak sidło i sieć, a jej ręce jak więzy. Kto się Bogu podoba, ten przed nią ujdzie, lecz kto żyje w grzechu, tego ona usidli”.

PRZEJAWY GŁUPOTY

*Głupcze, tej nocy zażądają twojej duszy i czyje będzie to, co nagromadziłeś?
Tak będzie z każdym, kto gromadzi skarby na ziemi, a nie ma bogactw u Boga (Łk 12:20-21).*

Przejawy głupoty są wymienione 2 Liście do Tymoteusza 3:1-9. Apostoł Paweł mówi tam, że cielesni ludzie całe życie się uczą, ale nigdy nie dochodzą do poznania prawdy i wciąż są anty świadectwem,

bo przeciwstawiają się prawdzie jak czarownicy faraona (Jannes i Jambres). Ale daleko nie są, albowiem ich głupota jest widoczna dla wszystkich (2Tm 3:8-9), bo wykazują takie cechy, jak:

(1) egoizm, (2) chciwość, (3) zarozumialstwo, (4) arogancja, (5) bluźnierstwo, (6) niewdzięczność, (7) bunt, (8) bezbożność, (9) bezdusność, (10) nieprzejednanie, (11) oszczerstwo, (12) brak opanowania, (13) okrucieństwo, (14) fałsz, (15) zuchwałość, (16) wyniosłość, (17) nie miłują dobra, (18) dążą do samozadowolenia, (19) przybierają pozory pobożności (20) usidlają zmysłowe kobiety opanowane przez różne pożądliwości i vice versa → głupie kobiety usidlają mężczyzn, opanowanych przez cielesne pożądliwości (Prz 9:13-18).

Natomiast w Liście do Galacjan 5:19-21, apostoł Paweł wymienia owoce ludzkiej głupoty:

NIERZĄD (gr. Porneia) (1) Prostyucja, cudzołóstwo i rozwiązłość seksualna. (2) Duchowe cudzołóstwo - akceptowanie niebiblijnych wierzeń lub uczestniczenie w praktykach lub obrzędach religijnych (także judaistycznych), które nie mają uzasadnienia w Nowym Przymierzu.

NIECZYSTOŚĆ (gr. Akatharsia) Nieczyste pragnienia i intencje, oraz nieuczciwe zamiary.

ROZPUSTA (gr. Aseigeia) Lubieżność, zmysłowość, bezwstyd, egoistyczne kierowanie się pragnieniami swojego ciała i skupianie się na zaspokajaniu cielesnych pożądliwości.

BAŁWOCHWALSTWO (gr. Eidololatria – dosł. kult wizerunku). Czczenie bożków i udział w ceremoniach na ich cześć. Kult ludzi, duchów i rzeczy. Nowy Testament nazywa bałwochwalstwem także miłość do pieniędzy i uznawanie autorytetu jakiegokolwiek osoby, instytucji, gremium lub rzeczy, jako równej Bogu lub wyższej, niż Bóg i Jego Słowo.

CZARY (gr. Pharmakeia) Podstępne wpływanie na drugą osobę za pomocą psychomanipulacji, aby zaburzyć jej trzeźwe myślenie i wprowadzić ją w błędne przekonania, aby zawładnąć jej umysłem.

WROGOŚĆ (gr. Echthra) Nienawiść, wrogie zamiary i postawy wobec innych osób.

SIANIE NIEZGODY (gr. Eris) W mitologii greckiej bogini chaosu i niezgody. Cechuje ją próżność, egoizm, głupota, egocentryzm, zazdrość i ciągłe powodowanie konfliktów.

RYWALIZACJA (gr. Zelos) W mitologii greckiej uosobienie rywalizacji i współzawodnictwa.

NIENAWIŚĆ (gr. Thymos) Działania podejmowane pod wpływem wzburzonych emocji.

SPISKOWANIE (gr. Eritheia) Walka o wpływy, nastawianie jednych przeciwko drugim.

DZIELENIE LUDZI (gr. *Dichostasia*) Czasownik osobowy matematycznego terminu *dychotomos* (pl. *dychotomia*; *dwudzielność*), który oznacza dzielenie całości na dwie wzajemnie wykluczające się grupy, tworzące jedność tylko w kontekście całości. Tego grzechu dopuszczają się nikolaici (nikolaos), o których Jezus mówi w Księdze Objawienia 2:6 i 2:14-15. *Nikolaos* to zlepek dwóch greckich słów: *nikao* - zwyciężenie, wzięcie w niewolę i *laos* - lud. Więc nikolaitą dopuszczającym się grzechu dwudzielności jest każdy, kto chce panować nad Ciałem Chrystusa i tworzy wśród wierzących podziały, które dzielą Ciało Chrystusa na duchownych i laikat, na wyszkolonych przywódców i niewydukuowanych profanów, na zamożnych i biedotę (Jk 2:1-10 / 1Kor 11:22). Słowa Jezusa (Obj 2:6) wskazują, że grzechem jest jakiegokolwiek kategoryzowanie dzieci Bożych według świeckich kryteriów, a nawet uznawanie osób lub instytucji, które wprowadzają taki podział.

HEREZJE (gr. Hairesis) Głoszenie nauk i wyznawanie wierzeń nie mających oparcia w Piśmie. Manipulowanie treścią Słowa Bożego (2Ptr 2:1-3; 12-15; 17-22).

MORDOWANIE (gr. Phtonos) W mitologii greckiej, syn Afrodyty - uosobienie wrogości oraz nienawiści wynikającej z chciwości i zazdrości. Niszczenie innych osób, także słowami, oraz dopuszczanie się działań mających szkodzić innym.

PIJAŃSTWO (gr. Methe) W mitologii greckiej, bogini pijaństwa z orszaku Dionizosa (Bachusa) - boga płodności, dzikiej natury i wina.

HULANKI (gr. Komos) W mitologii greckiej, towarzysz Dionizosa i Ariadny uosabiający rozrywkowy tryb życia. W starożytnej Grecji, słowem komos określano wystawne uczyty, na których dominował alkohol, obżarstwo i tańce.

Skutkiem uporczywego trwania w głupocie jest to, co zapowiedział Jezus i apostoł Paweł, mówiąc, że Ci, którzy te rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą, bo „Bóg gardzi każdym, kto ma dwoiste myśli i odstępuje od Jego ustaw (Ps 119:118). Niech nie myśli, że coś od Pana otrzyma człowiek o dwoistej duszy, niestały na wszystkich swoich drogach (Jk 1:7-8). Ludzie o dwoistej duszy, przybliżcie się do Boga, a wtedy On zbliży się do was. Grzeszniku, obmyj swoje ręce i oczyść swoje serce. Uznaj swoją nędzę, smuć się i płacz. Niech twój śmiech obróci się w żal za grzechy, a twoja radość w smutek. Uniź się przed obliczem Pana, a wtedy cię wywyższy” (Jk 4:8-10). Albowiem cóż ci pomoże, że pozyskasz cały świat, jeśli twoja dusz poniesie stratę? Co wtedy dasz za swoją duszę? (Mt 16:26).

Czy jest jakaś zgoda między Chrystusem a Belialem, albo czy wierzący będzie dziedziczył z niewierzącym? Czy świątynia Boga ma jakiś związek z bożkami? My jesteśmy świątynią żywego Boga, zgodnie z tym, co powiedział Bóg: Zamieszkać w nich, będę się przechadzał pośród nich i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. Dlatego wyjdź spośród nich i odłącz się od nich, mówi Pan, i nieczystego nie dotykaj, a wtedy cię przyjmę i będę twoim Ojcem, a ty będziesz moimi synem i córką, mówi Pan Wszechmogący (2Kor 6:15-18).

MĄDROŚĆ

Mądrość, to rozumienie swojej drogi (Prz 14:8). Początkiem mądrości jest bojaźń Pana, a rozum to poznanie Świętego (Prz 9:10). Mądry boi się Boga i unika zła (Prz 14:16).

Mądrość woła głośno na ulicach i podnosi swój głos na placach, woła na rogach ulic pełnych wrzawy i wygłasza swoje mowy w bramach miast: Jak długo wy prostacy, będziecie się kochać w waszym prostactwie, a wy szydery, będziecie mieć upodobanie w szydzeniu (z pobożności), a wy głupcy, będziecie nienawidzić poznania? Zwróćcie uwagę na moje ostrzeżenie, bo chcę wam wyjawić moje myśli i obwieścić wam moje słowa. Ponieważ nie chcieliście słuchać, gdy do was wołałam i nikt nie zważał, gdy wyciągałam ręce, i nie szliście za moją radą ani nie przyjmowaliście moich ostrzeżeń, dlatego ja będę się śmiać z waszej niedoli i będę z was drwił, gdy nagle niczym burza ogarnie was strach, a nieszczęście przyjdzie jak wichur. Gdy dotknie ich niedola i utrapienie, wtedy będą mnie wzywać, lecz ich nie wysłucham, będą mnie szukać, lecz mnie nie znajdą, bo nienawidzili poznania i nie obrali bojaźni Pana, i nie przyjmowali moich rad, gardząc każdym moim ostrzeżeniem. Dlatego muszą spożywać owoc swojego postępowania i sycić się własnymi radami, bo prostaków zabija odstępstwo, a głupców gubi niefrasobliwość (ignorowanie ostrzeżeń). Lecz ten, który mnie słucha, będzie mieszkał bezpiecznie i będzie wolny od strachu przed nieszczęściem (Prz 1:20-33).

Błogosławiony mąż, który nie idzie za radą bezbożnych, który nie staje na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców drwiących z pobożności, lecz ma upodobanie w prawie JHWH i rozważa jego prawo dniem i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, którego liść nie więdnie i we właściwym czasie wydaje owoce, i wszystko co czyni wie dzie się. Nie tak jest z bezbożnymi. Oni są jak plewa, którą roznosi wiatr, dlatego bezbożni nie ostoją się na sądzie, a grzesznicy w zgromadzeniu sprawiedliwych, bo o drogę sprawiedliwych troszczy się Pan, a droga bezbożnych wie dzie do nikąd (Ps 1:1-6). Przez mądrość rozmnożą się twoje dni i wydłużą lata twojego życia. Więc jeśli jesteś mądry, to masz korzyść z mądrości, a jeśli drwisz z mądrości, to będziesz przez to cierpieł. (Prz 9:11-12)

DLACZEGO GŁUPIE PANNY ZOSTANĄ ODRZUCONE ?

Zyskujcie sobie przyjaciół mamoną niesprawiedliwości, aby przyjęli was do wiecznych przybytków (Łk 16:9). Dawajcie, a wtedy i wam będzie dane. Oddadzą wam miarą dobrą, natłoczoną, potrzęsioną i przepelnioną, bo jak oceniacie innych, tak was ocenią i jaką miarą odmierzacie, taką wam odmierzą (Łk 6:38).

Wielu odrodzonych ludzi nie wierzy, że Jezus będzie ich rozliczał z samych uczynków miłosierdzia. Tego dnia twoje uczynki pokażą, czy wierzyłeś słowom Boga i zgodnie z nimi postępowałeś (*bo nauka apostołska była światłem dla twoich stóp / Ps 119:105*), czy tylko hipotetycznie zakładałeś, że istnieje jakiś Bóg, dlatego wierzyłeś w jakieś doktryny, ale na co dzień kierowałeś się własnymi pragnieniami, racjonalnym myśleniem i radami znajomych. Tego dnia wszyscy zobaczą, czy twoje życie było skoncentrowane na pełnieniu woli Boga, czy zmarnowałeś je na gromadzeniu ziemskich dóbr (Łk 12:21). Dlatego obłudnicy, którzy dzisiaj udają pobożnych, tego dnia zostaną zawstydzeni i nie wejdą do Królestwa przygotowanego tylko dla tych, którzy dzisiaj są posłuszni Bogu.

Będąc kiedyś członkiem pewnego dużego zboru zielonoświątkowego, moją uwagę zwróciło to, że nikt tam nie piętnował pustosłowia, chciwości i obłudy, będących tam normą i zasadą postępowania. Ci ludzie twierdzili, że głupie panny zostały odrzucone, bo nie miały daru języków, ani społeczności z Bogiem. Ale to nie jest prawdą, bo "poza wyznawcami kalwinizmu", każdy ma wolną wolę i sam decyduje co robi, a czego nie robi. Znam wielu chrześcijan, którzy bezspornie narodzili się na nowo i wiedzą, co mówi Bóg, ale nigdy nie zaczęli przemieniać swoich umysłów i uśmiercać swoich pożądliwości, dlatego wciąż myślą egoistycznie, a ich życiem włada próżność i cielesne namiętności. Takie osoby nigdy nie postępują zgodnie z Pismem, bo zawsze odwołują się do jakiejś służby (ludzkich dokonań), do jakiejś teologii (myśli ludzkiej) i do racjonalnego myślenia. Dlatego są ślepi duchowo i rzadko kiedy widzą rzeczywiste potrzeby innych ludzi. Jeśli człowiek nie jest wewnętrznie przemieniony, to nie pomoże drugiej osobie nawet wtedy, gdy będzie widział jej problem i słyszał Boży głos, bo zawsze znajdzie jakąś racjonalną wymówkę. Doświadczyłem tego wiele razy, ponieważ przez sześć lat po nawróceniu też byłem bardzo biedny i Bóg przestrzegał mnie wtedy przed takim postępowaniem, pokazując mi obłudę cielesnych wierzących.

W zborze wszyscy mówią tak samo, bo wiedzą, co należy mówić, ale to nie znaczy, że tak samo widzi nas Jezus - bo to nie nasze słowa dowodzą z którym światem się identyfikujemy, tylko nasze czyny. Dlatego w Biblii nigdzie nie pisze, że Bóg musi ci powiedzieć, abys komuś pomógł - bo miłowanie bliźnich nie jest w Nowym Przymierzu opcją, tylko przykazaniem. Bóg ci najwyżej powie, jak masz danej osobie pomóc lub ile masz jej dać. Dlatego apostoł Jan zadaje retoryczne pytanie: „Czy Boża miłość agape może być w człowieku, który mając dobra tego świata i widząc brata w potrzebie, zamyka przed nim swoje serce?” (1J 3:17). Oczywiście, że nie! W ten sposób Bóg nas testuje, czy postąpimy zgodnie z Jego wolą wobec tych najmniejszych - bo społeczność z Bogiem nie polega jedynie na modleniu się, czytaniu Biblii, służbie i oddawaniu dziesięciny (bo to robią też faryzeusze), tylko na czynieniu każdego słowa, które wyszło z ust Boga (Mt 4:4).

Czy wiesz, co Bóg chce przekazać odrodzonym ludziom w Liście Jakuba 2:26, gdzie napisano: „*Jak ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa*”? Bóg mówi tutaj, że martwa wiara nie zbawia, bo taką wiarę ma także szatan i demony. Pewnego dnia Bóg ujawni, co bezinteresownie czyniłeś dla tych najmniejszych, których Jezus postawił na twojej drodze i wtedy od twoich dzisiejszych decyzji będzie zależało, czy usłyszysz: „*Odziedzicz Królestwo, przygotowane od założenia świata*”, czy: „*Idź precz w ogień wieczny, zgotowany dla diabła i jego posłańców*” (Mt 25:35-41).

Jeśli twoja wiara okaże się martwa, to skończysz tam, gdzie diabeł i jego posłańcy. Tak samo nikt nie otrzyma zapłaty za pożyczanie pieniędzy, ani za wykorzystywanie innych pod pozorem udzielania pomocy, bo to nie jest akt bezinteresownej miłości agape, tylko zwykły geszeft. Przeczytaj 13 rozdział 1 Listu do Koryntian, w którym apostoł Paweł mówi, kim w oczach Boga jest chrześcijanin, który nie ma w sobie bezinteresownej miłości agape.

KTO WIĘC JEST GŁUPIĄ PANNĄ ?

Najprostsze wyjaśnienie, kim są głupie panny znajdziesz w Ewangelii Mateusza 7:21-26 i 25:41-46. Pierwszy fragment wskazuje na usługujących, którzy działają niezgodnie z zasadami Królestwa Bożego, dlatego otrzymają surowszy wyrok (Jk 3:1), a drugi fragment mówi o wierzących, którzy ignorują potrzeby innych, bo wciąż prowadzą egoistyczny styl życia. Więc w obydwu przypadkach nie chodzi tu o relację z Jezusem, tylko o uczynki. Dlatego zgodnie Listem do Rzymian 8:1 (TNP, BG, UBG, BB, GOETZE), do głupich panien można zaliczyć wszystkie odrodzone osoby, które będąc w Chrystusie Jezusie nie żyją tak, jak uczy Duch Święty, bo bardziej miłują życie według ciała.

01. To ci, których sprawiedliwość jest mniejsza od sprawiedliwości faryzeuszów i uczonych w Piśmie (Mt 5:20), bo znają słowa Jezusa, ale nie wykonują ich. Imprezowicze, pijacy, rozpustnicy, złodzieje, wszetecznicy, bałwochwalcy (chciwcy) i oszczercy wrogo nastawieni do innych, którzy wywołują konflikty z zazdrości lub nienawiści, oraz manipulanci mający nieczyste intencje, którzy knują i niszczą innych z powodu swoich religijnych ambicji (Mt 7:26; 1Kor 6:9-10; Gal 5:19-21).

02. Egoiści, którym Jezus dał się poznać, ale nadal żyją dla samych siebie (Mt 25:29-46; Mk 13:22).

03. Chciwcy i zdziercy służący mamonie (Łk 13:26-28, 1Tm 6:9; 1J 2:16, Kol 3:5-6; Obj 22:15).

04. Żli słudzy, którzy marnują otrzymane talenty lub używają ich dla własnej chwały (Mt 25:24-30).

05. Osoby, które w Ciele Chrystusa tworzą hierarchie i wewnętrzne kręgi (Gal 5:19-21).

06. Uzurpatorzy, którzy podają się za sługi Chrystusa, aby z pobożności ciągnąć zyski (2Kor 11:13).

07. Pastorzy, kaznodzieje i starsi, którzy postępują niezgodnie ze Słowem Bożym (Mt 7:22-23).

08. Fałszywi nauczyciele, którzy czynią nieprawość, poprzez ujmowanie lub dodawanie czegoś do nauki apostołskiej (2Kor 11; 1Ptr 2).

09. Uczniowie fałszywych nauczycieli, którzy kłamstwo miłują bardziej niż prawdę (Obj 2:23).

10. Wszyscy, którzy wypadli z łaski, bo wyrzekli się prawdy i wrócili do prawa lub do martwych tradycji religijnych (Gal 4:9 i 5:4).

Ludziom, którzy nie osądzają samych siebie, pozostaje żłudna wiara w nieutralność zbawienia.

Mając te obietnice, wypełniaj swoje uświęcenie w bojaźni Bożej, oczyszczając swoje ciało i ducha z wszelkich nieczystości (2Kor 7:1). W owym dniu wielu będzie mówić: Panie, Panie, czyż w Twoim imieniu nie prorokowaliśmy, nie wypędzaliśmy demonów i nie uczyniliśmy wielu cudów? A wtedy im powiem: Nigdy was nie znałem, odejdźcie precz ode mnie wszyscy, którzy czynicie nieprawość. Każdy, kto słucha moich słów i wykonuje je, jest uznany za mądrego człowieka, który buduje swój dom na trwałym fundamencie. I gdy spadł gwałtowny deszcz i wezbrały rzeki i uderzyły weń silne wiatry, to nie runął, bo był zbudowany na trwałym fundamencie. A każdy, kto słucha moich słów, ale ich nie wykonuje, będzie przyrównany do głupca, który budował dom na piasku (Mt 7:13-26).

Zyskuj sobie przyjaciół niesprawiedliwą mamoną, aby pod koniec przyjęli cię do wiecznych przybytków (Łk 16:9). Nie troszcz się i nie mów: Co będę jadł, albo co będę pił, albo w co się odzieję? O to wszystko zabiegają poganie. Twój Ojciec wie, że tego wszystkiego potrzebujesz. Szukaj najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie ci dodane (Mt 6:31-33).

Nie upijaj się winem, które powoduje rozwiązłość, tylko napełniaj się Duchem i rozważaj psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w swoim sercu, i zawsze za wszystko dziękuj Bogu Ojcu, w imieniu naszego Pana, Jezusa Chrystusa, unizając się przed innymi w bojaźni Chrystusowej (Ef 5:18-21). Uważaj też, aby twoje serce nie było owładnięte obżarstwem, pijaństwem lub troską o to życie, aby ten dzień cię nie zaskoczył niczym sidło, jak wszystkich mieszkańców ziemi. Czuwaj więc, modląc się w każdym czasie, by uznano cię za godnego, abys mógł stanąć przed Synem Człowieczym i uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić (Łk 21:35-36). Bo przy końcu świata będzie tak, jak podczas zbierania i palenia kąkol. Wtedy Syn Człowieczy pošle swoich aniołów i zbiorą z Jego królestwa wszystkich gorszyieli, oraz tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich do pieca ognistego, gdzie będzie płacz i zgrzytanie zębami. Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w Królestwie swojego Ojca (Mt 13:40-43).

Podczas przyjścia Syna Człowieczego będzie tak samo, jak za czasów Noego. Przed potopem ludzie jedli, pili, żenili się i wydawali za mąż, aż do dnia, w którym Noe wszedł do arki. I nawet się nie spo-strzegli, kiedy potop zabrał ich wszystkich. Tak samo będzie podczas przyjścia Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie na roli - jeden będzie zabrany, a jeden pozostawiony. Dwie będą mlec ziarno na żarnach - jedna będzie zabrana, a jedna pozostawiona. Czuwaj więc, bo nie wiesz, o której godzinie przyjdzie twój Pan (Mt 24:37-44). Bo gdy Pan zamknie bramę, a ty zostaniesz na zewnątrz i będziecie pukać w bramę, mówiąc: Panie, otwórz nam; wtedy on odpowie: Nie wiem skąd jesteście. Wówczas będziesz mówić: Jadałem i piłem przed tobą i nauczałeś mnie Twoich dróg, wtedy On powie: Nie wiem, kim jesteście, odejdźcie ode mnie wszyscy czyniący nieprawość. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębami, gdy ujrysz Abrahama, Izaaka i Jakuba i wszystkich proroków w Królestwie Bożym, a sam zostaniesz odrzucony (Łk 13:25-28).

W owym dniu będą śpiewać w ziemi judzkiej tę pieśń: Mamy potężne miasto. On wznioł wały i basz-ty dla naszego ocalenia. Otwórzcie bramy, niech wejdzie do niego naród sprawiedliwy, który dochowuje wierności! Tego, którego umysł jest stały zachowujesz w doskonałym pokoju, ponieważ Tobie ufał. Ufajcie po wsze czasy Jahwe, bo nasz Pan jest skałą wieczną (Iz 26:1-4). Weselmy się i radujmy się, i oddajmy Bogu chwałę, gdyż nastąpiło wesele Baranka, bo jego oblubienica przygotowała się i dano jej przyoblec czysty lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych (Obj 19:7-8).

Kto ma uszy, niechaj słucha!